

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho ve věci žalobce: **D. D. S.**, zast. advokátem Mgr. Petrem Václavkem, Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2023, čj.CPR-10749-2/ČJ-2023-930310-V223, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 11. 2023, čj. 17 A 24/2023 – 63, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 11. 2023, čj. 17 A 24/2023 – 63, a rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2023, čj.CPR-10749-2/ČJ-2023-930310-V223.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **7 dnů** od doručení tohoto usnesení České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se dne 5. 1. 2022 dostavil na služebnu Policie ČR. V cestovním dokladu neměl vyznačené žádné oprávnění k pobytu na území ČR. Se žalobcem proto bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění. Žalobci uplynula doba dlouhodobého pobytu, který měl udělen v době od 3. 11. 2015 do 2. 11. 2017. V době od 18. 1. 2017 do 9. 11. 2021 byl ve výkonu trestu odnětí svobody za spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Žalobce byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn. Poté mu byl dne 11. 11. 2021 udělen výjezdní příkaz s platností od 11. 11. 2021 do 10. 12. 2021.

[2] Rozhodnutím ze dne 11. 1. 2023 Policie ČR rozhodla podle § 50a odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, tak, že se žalobci ukládá povinnost opustit území členských států EU. Současně byla žalobci podle § 50a odst. 3 téhož zákona stanovena doba k vycestování z území členských států EU ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

[3] Následně žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 7. 2023 k odvolání žalobce rozhodnutí policie změnil tak, že se část textu výroku: „*Současně se podle § 50a odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovuje doba k vycestování z území členských států Evropské unie ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.*“ nahrazuje textem: „*Podle § 50a odst. 3 zákona o pobytu cizinců se cizinci stanovuje doba k vycestování z území členských států Evropské unie,*

Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí (pozn. - důraz přidal NSS).“ Ve zbývajících části žalovaný napadené rozhodnutí potvrdil.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Spolu s kasační stížností podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že neprodleným opuštěním území ČR by mu byla odebrána alternativní možnost řešení pobytového statusu. V ČR žije více než 15 let, má zde manželku a nezletilého syna, s nimiž sdílí společnou domácnost. Nesplněním uložené povinnosti by stěžovateli hrozilo správní vyhoštění. Splněním povinnosti by bylo významně zasaženo do soukromého a rodinného života stěžovatele a do nejlepšího zájmu dítěte. Stěžovatel podotkl, že mimo rodinný život má v ČR rovněž společenský, kulturní a ekonomický život. Svého trestného činu stěžovatel upřímně lituje a je v současnosti orientován pouze na rodinu. Nezletilý syn si v ČR plní povinnou školní docházku a je zde plně integrován. Stěžovatel se věnuje péči o syna a domácnost. V posledních dvou letech je hlavní pečující osobou. Syn s ním tráví veškerý svůj volný čas, je na stěžovateli emočně závislý a další odloučení by na něj mohlo mít negativní vliv. Stěžovatel dále popsal náročnost setkávání s rodinou, pokud by byl ve Vietnamu a manželka se synem v ČR. Stěžovatel připomněl, že nelze přijmout závěr, že by byl nucen opustit území ČR až v souvislosti se správním vyhoštěním. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by podle stěžovatele nevznikla žádná újma třetím osobám. Újma, která hrozí stěžovateli a jeho rodinným příslušníkům, převažuje nad zájmem na jeho vycestování.

[6] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[7] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek, NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje, zda jsou splněny zákonné předpoklady (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj.

- zda stěžovateli hrozí – pro případ, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy – újma nepoměrně větší ve srovnání s újmou, kterou by utrpěly jiné osoby, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a současně
- zda odložení účinků napadeného rozhodnutí není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Odkladný účinek má mimořádnou povahu. Jde o výjimku ze zákonného pravidla a k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové okolnosti tvrdil a podrobně uvedl, proč mají kvůli nim být odloženy účinky pravomocného rozhodnutí. Stěžovateli může vzniknout nepoměrně větší újma již v návaznosti na právní moc rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o povinnosti opustit území, a nikoli až v souvislosti se správním vyhoštěním a jeho případným nuceným výkonem (usnesení NSS ze dne 11. 4. 2023, čj. 8 Azs 50/2023-34). NSS ovšem nepřiznává odkladný účinek automaticky ani ve věcech správního vyhoštění cizinců (usnesení NSS ze dne 5. 10. 2017, čj. 2 Azs 273/2017-19, nebo ze dne 31. 10. 2019, čj. 6 Azs 200/2019-18).

pokračování

[9] Má-li být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí tedy stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl. Taková újma může mít povahu především zásahu do rodinného života (nutnost dlouhodobého odloučení od blízkých příbuzných, zejména nezletilých dětí) či etablovaného soukromého života (plně integrovaný cizinec žijící legálně na území ČR v řádu desítek let, který již v zemi původu postrádá jakékoliv zázemí); může spočívat také v zásadních zdravotních nebo výjimečných ekonomických důvodech.

[10] Krajský soud žalobě nepřiznal odkladný účinek. Krajský soud uvedl ve vztahu k rodinnému životu stěžovatele (stručně řečeno), že stěžovatel neuvedl, proč by starost o syna nemohla obstarat jiná osoba, nadto syn je už ve věku, kdy nevyžaduje celodenní péči.

[11] NSS odlišně od krajského soudu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou splněny. Na rozdíl od návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě netvrdil stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze zásah do soukromého a rodinného života, ale zdůraznil také, že by mohl být ohrožen nejlepší zájem nezletilého dítěte. NSS tedy přihlédl k tomu, že se stěžovatel snaží vést spořádaný život a pečuje o nezletilého syna, se kterým tráví mnoho času a navázal s ním úzký vztah. Syn se narodil v ČR a chodí zde do školy. Přesun celé rodiny do Vietnamu by byl tedy komplikovaný. Nadto NSS vzal v úvahu, že čím delší doba od propuštění stěžovatele z vězení ubíhá, tím více se prohlubuje vztah mezi stěžovatelem a synem. Újma v podobě zásahu do rodinného života stěžovatele a nejlepšího zájmu dítěte způsobena výkonem rozhodnutí by tedy mohla být citelná.

[12] NSS proto v nynější věci dospěl k závěru, že by újma hrozící stěžovateli v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla nepoměrně větší než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho přiznání. NSS zároveň neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[13] NSS tedy kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Tím ovšem nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé. S ohledem na to, že krajský soud žalobě odkladný účinek nepřiznal, NSS rovněž musel vyslovit, že jím přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti působí nejen k napadenému rozsudku, ale i ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu.

[14] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1 000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích *per analogiam* a usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Soud proto vyzval stěžovatele ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

K výroku II: Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1100503724**.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej NSS. Kolkové známky neznehodnocujte.

V případě včasného nezaplacení pohledávky bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad.

V Brně dne 10. dubna 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 10 Azs 37/2024

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: